

گفت‌وگو با علیرضا نوری - مدیرعامل شرکت جهان اروم ایاز

تشویق واردات و تنبیه صادرات!

اشاره:

مدیرعامل جهان اروم ایاز بر این باور است که برای رشد تمام بخش‌های صنعت نساجی باید شاهد استقرار ارز تک نرخ (نزدیک به نرخ بازار آزاد نه دستوری) در بازار شویم. در حال حاضر دولت برای حمایت از تولید یارانه‌هایی اختصاص می‌دهد ولی در عمل این یارانه‌ها چیزی جز زیان واحدهای تولیدی را در بر ندارد. به گفته نوری، زمانی که دولت برای واردات، دلار نیمایی اختصاص می‌دهد تمایل به استفاده از مواد اولیه وارداتی افزایش پیدا می‌کند چون ارزان‌تر از مواد اولیه داخلی است و تعرفه‌های موجود نیز هیچ تأثیری در کنترل وضعیت واردات ندارند پس در واقع دولت با تداوم سیاست‌های فعلی، واردات را تشویق و صادرات را تنبیه می‌کند!

و کف وزنی ۹ دلار را برای هر کیلو پارچه وارداتی از ایران مدنظر قرار دادند به این ترتیب فشار مضاعفی بر تولیدکنندگان ایرانی وارد شد و متأسفانه بازار صادراتی خود را از دست دادیم.

در بحث بازگشت نرخ ارز لازم به توضیح است که اگر برای مثال پارچه‌ای را متری ۱۵۰ هزار تومان با دلار ۵۰ هزار تومان به فروش برسانیم (سه دلار) ولی چون باید ارز را با دلار حدود ۴۰ هزار تومان به دولت

انجام دهد چون باید با نرخ دلار نیمایی ارز خود را بازگرداند عملاً به نوعی بازار و اندک صادرات خود را از دست می‌دهد. موضوع آنتی دامپینگ ترکیه هم ترمز بزرگی برای صادرات به شمار می‌آید. در سال‌های گذشته صادرات پارچه رومبلی بدون هیچ محدودیتی و مشکلی به ترکیه انجام می‌شد ولی ترکیه در راستای حمایت از تولیدکنندگان خود، تعرفه آنتی دامپینگ پارچه‌های رومبلی ایران را وضع کرد

۴ در ششمین ماه از سال ۱۴۰۲ قرار داریم؛ این مدت برای صنعتگران نساجی چگونه سپری شد؟

فروردین و اردیبهشت امسال با افزایش ۲۵ درصدی قیمت مواد اولیه مواجه بودیم و همچنان عرضه در بورس که با رقابت‌های ۵۰-۸۰ درصد شکل گرفت، وضعیت نامساعدی را برای صنعتگران نساجی به وجود آورد. لازم به یادآوری است که بهمن و اسفند سال گذشته نرخ عرضه مواد اولیه پتروشیمی از ۲۸ هزار تومان به ۳۶ هزار افزایش یافت هرچند مسئولان امر اعلام کردند نرخ مواد مذکور به جای خود بازگشته است ولی نه تنها شاهد روند کاهشی قیمت مواد اولیه نبودیم بلکه با مشکلات متعددی در زمینه افزایش قیمت‌ها دست و پنجه نرم کردیم. به طور کلی در پاسخ به سوال شما باید عنوان کنم که شش ماه اول سال ۱۴۰۲ برای تولیدکنندگان و صنعتگران نساجی کشور بسیار سخت و دشوار بود.

۴ تحلیل شما از شرایط فعلی تولید پارچه رومبلی در کشور چیست؟

اواخر سال ۱۳۹۹ واردات پارچه رومبلی در گروه ۲۷ کالایی قرار گرفت و ثبت سفارش آن ممنوع شد ولی علی‌رغم تلاش تولیدکنندگان داخلی برای کنترل واردات، واردکنندگان موضوع را به کمیسیون اصل ۹۰ مجلس رساندند و طبق تصمیم این کمیسیون، پارچه رومبلی از گروه کالایی ۲۷ به گروه کالایی ۲۶ منتقل شد و در کارتابل فنی قرار گرفت.

در قوانین گمرکی، کالایی که بیش از ۵۰ درصد آن در داخل تولید شود، به عنوان تولید داخلی شناخته می‌شود، اما آن چیزی که به عنوان مواد اولیه تولید پارچه رومبلی برای حمایت از تولید داخلی وارد می‌شود، ۹۰ درصد محصول نهایی است و تنها ۱۰ درصد آن (لمینت) در داخل انجام می‌گیرد. این امر مشکلی بر سایر مشکلات تولیدکنندگان پارچه رومبلی افزود. به این ترتیب تعداد واردکنندگان پارچه رومبلی افزایش یافت.

مشکل بعدی نساجی در حوزه صادرات است به این معنی که اگر تولیدکننده‌ای بخواهد صادرات

گذشته نتوانست حتی یک مورد از ادعاهای خود را به اثبات برساند! اما به هر حال زمان و انرژی زیادی از انجمن صنایع نساجی ایران و تولیدکنندگان جهت حضور در جلسات مرتبط می‌گیرد. بهترین پیشنهاد ما ممنوعیت واردات پارچه رومبلی است چون نه تعرفه مشخصی برای حمایت از تولید داخل وجود دارد، نه ارزش کالایی که برای جلوگیری از واردات وضع می‌شود؛ چشمگیر است و نه اصولاً کمبودی در تولید پارچه‌های رومبلی در کشور وجود دارد که واردات، چاره کار باشد! امیدوارم هر چه زودتر این مشکل برطرف گردد.

۴ نکته نهایی...

فکر می‌کنم برای رشد تمام بخش‌های صنعت نساجی باید شاهد استقرار ارز تک نرخ (نزدیک به نرخ بازار آزاد نه دستوری) در بازار شویم. در حال حاضر دولت برای حمایت از تولید یارانه‌هایی اختصاص می‌دهد ولی در عمل این یارانه‌ها چیزی جز زیان واحدهای تولیدی را در بر ندارد. به عنوان مثال برق مشمول یارانه است ولی تابستان‌ها دو روز در هفته نداریم و عملاً یکی از بزرگ‌ترین مشکلات تولیدکنندگان، زیرساخت‌های صنعتی است به این معنی که تابستان‌ها آب و برق نداریم و زمستان‌ها گاز!! به اعتقاد من با حذف برخی یارانه‌های دولتی مانند برق و بالا بردن قیمت، شرایط به طور اتوماتیک کنترل خواهد شد و روال منطقی به خود می‌گیرد.

تهیه و تنظیم: سیدضیاءالدین امامی رثوف

نیمایی اختصاص می‌دهد تمایل به استفاده از مواد اولیه وارداتی افزایش پیدا می‌کند چون ارزان‌تر از مواد اولیه داخلی است و تعرفه‌های موجود نیز هیچ تأثیری در کنترل وضعیت واردات ندارند پس در واقع دولت با تداوم سیاست‌های فعلی، واردات را تشویق و صادرات را تنبیه می‌کند!

۴ در مورد فعالیت‌های شرکت جهان اروم ایاز، پروژه‌ها و اقدامات جدید آن توضیحاتی ارائه نمایم.

این مجموعه با توجه به برنامه‌های توسعه‌ای تولید پارچه و تنوع بخشی به برخی محصولات جدید، ۸۰ هزار متر مربع سوله در سه طبقه خواهد ساخت که در حال حاضر فاز اول در حال اجراست و امیدواریم تا پایان سال مورد بهره‌برداری قرار گیرد. هرچند روند کار به کندی پیش می‌رود چون تا امروز حتی یک ریال وام سرمایه ثابت نگرفته‌ایم و فقط مقدار بسیار اندکی وام سرمایه در گردش دریافت کرده‌ایم چون بهره‌های بانکی به قدری سرسام‌آور است که توجیه دریافت وام را از بین می‌برد، البته اگر قادر به اخذ وام از سیستم بانکی شوید که آن هم داستان خاص خود را دارد؛ به همین دلیل با اندکی تأخیر طرح توسعه اروم ایاز را به مرحله اجرا درآوریم چون با چالش‌های بسیاری مواجه بوده و هستیم. برای مثال یکی از اتحادیه‌ها ادعا می‌کند به دلیل کیفیت پایین و قیمت بسیار بالای پارچه‌های رومبلی کشور باید واردات انجام شود هرچند طی سه سال

بازگردانیم، این سه دلار را باید به مشتری ۳/۷۵ اعلام کنیم و مشتری مجبور است کالا را ۷۵ سنت گران‌تر بخرد. زمانی که این مشکل را با مسئولان در میان می‌گذاریم؛ اعلام می‌کنند که مواد اولیه وارداتی خود را با ارز نیمایی ۴۰ هزار تومان می‌خرید پس باید شرایط به همین منوال ادامه پیدا کند! به شخصه معتقدم باید ارز تک نرخ شود و اختصاص ارز نیمایی به مواد اولیه، کل زنجیره را دچار اختلال می‌نماید.

۴ وضعیت تولید و بازار واحدهای تولیدکننده

پارچه رومبلی را چگونه مشاهده می‌کنید؟

وضعیت تولید پارچه در بخش پارچه‌های تاری-پودی خوب است و به راستی کیفیت و قیمت مطلوب و مناسبی دارند. همچنین حدود ۲۴ شرکت در زمینه تولید پارچه‌های حلقوی زمینه به فعالیت می‌پردازند ولی به دلیل ۹ درصد مالیات بر ارزش افزوده و کاهش توان رقابتی در مقابل کالاهای خارجی بسیاری از تولیدکنندگان مجبور می‌شوند دفاتر رسمی و ثبت آمار نداشته باشند. مقادیر انبوهی پارچه قاچاق توسط کارت‌های پبله‌روی از مرزهای کشور وارد می‌شوند و به این ترتیب تمام زنجیره نساجی امکان رقابت را از دست می‌دهند و همان‌طور که اشاره شد مجبورند بدون دفاتر رسمی به کار ادامه دهند تا بتوانند تولید خود را سرپا نگه دارند.

در زمینه تأمین مواد اولیه هم مشکل خاصی وجود ندارد مسلماً زمانی که دولت برای واردات، دلار